

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 5Co/47/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120340357  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6120340357.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. - Y., H. XX, zastúpeného Advokátska kancelária Lebovič, s.r.o., so sídlom Bratislava - Ružinov, Tomášikova č. 10/B, IČO 50 289 934 proti žalovanému K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom P., S. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom, so sídlom Prievidza, Bojnická cesta 7, o zaplatenie 17.400,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15C/26/2020-243 zo dňa 20. januára 2022, takto

### rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia 17.400,- eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 31.3.2020 do zaplatenia s tým, že na základe ústnej dohody žalovanému prenechal finančné prostriedky v sumách 16.8.2018 vo výške 4.000,- eur, dňa 12.9.2018 v sume 4.000,- eur, dňa 4.10.2018 v sume 1000,- eur, dňa 15.10.2018 v sume 4.000,- eur, dňa 7.11.2018 v sume 400,-eur, dňa 14.11.2018 v sume 2500,- eur, dňa 15.11.2018 v sume 1500,- eur. Doba na vrátenie peňazí nebola dohodnutá, preto žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pôžičky do 30.3.2020, žalovaný finančné prostriedky nevrátil. Žalovaný poprel uzavretie akejkoľvek zmluvy o pôžičke a uviedol, že uvedené finančné prostriedky mu boli zaslané na zaplatenie prác, ktoré on a p. R. vykonali. Polovicu z týchto peňazí hneď presunul p. R.ovi. Uvedené peniaze si mal žalobca vyúčtovať v spoločnosti BlueTicket EU s.r.o., v ktorej mali následne mať všetci zúčastnení podiel.

2. Súd vykonal v spore dokazovanie. Z výpisu z obchodného registra na spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o. vyplynulo, že spoločnosť vznikla 1.11.2018, spoločníkmi sú Ing. L. Z., Ing. H. B., K. H., H. R.. Konateľmi spoločnosti boli od 1.11.2018 Ing. H. F. a K. H. od 1.11.2018 do 4.6.2020, od 5.6.2020 Ing. H. B.. Z výpisu na spoločnosť BOWA s.r.o. vyplynulo, že spoločnosť vznikla 27.9.1996, jej spoločníkom je žalobca, konateľom je Ing. L. Z. a žalobca. Z výpisu z obchodného registra na spoločnosť PROFINESA s.r.o. vyplynulo, že spoločnosť vznikla 23.2.2007, jej spoločníkmi sú Ing. L. Z., E. B., Ing. H. B., štatutárnym zástupcom okrem iných je aj žalobca. Z výpisu pohybov na bežnom účte žalobcu za dobu od 15.8.2018 do 30.11.2018 vyplynulo, že z účtu žalobcu boli vykonané debetné operácie na účet žalovaného, a to dňa 16.8.2018 v sume 4.000,- eur, dňa 12.9.2018 v sume 4.000,- eur, dňa 4.10.2018 v sume 1.000,- eur, dňa 15.10.2018 v sume 4.000,- eur, dňa 7.11.2018 v sume 400,- eur, dňa 14.11.2018 v sume 2.500,- eur, dňa 15.11.2018 v sume 1.500,- eur. V informačných poznámkach pre príjemcu je

poznámka „pôžička“, pri platbe zo dňa 7.10.2018 je poznámka „pôžička náklady prevádzkové“. Výzvou z 2.3.2020 vyzýval žalobca žalovaného na úhradu sumy 17.400,- eur najneskôr do 30.3.2020. Výzva bola doručená žalovanému dňa 9.3.2020. Žalobca v konaní tvrdil, že peniaze poskytol žalovanému z jeho osobného súkromného účtu na osobný účet žalovaného, na tento účel mu žalovaný poskytol údaj o jeho účte. Do správy uviedol poznámku o pôžičke, aby tento titul nebol nikdy spochybnený. So žalovaným nikdy neuzavrel žiadnu dohodu, na základe ktorej by mu mal platiť za výkon určitej činnosti. Peniaze poskytoval žalovanému na základe dohody a situácie, v ktorej sa žalovaný nachádzal. Žalobca spolu s Ing. L. Z. sa rozhodli spolupracovať so žalovaným ako fyzickou osobou, pretože spoločnosť žalovaného blueticket s.r.o. dodávala softvérový produkt, ktorý bol pre nich zaujímavý, preto sa rozhodli spolupracovať a neskôr dohodli sa na založení novej spoločnosti BlueTicket EU s.r.o s tým, že budú tento produkt predávať. Dohodli sa, že im požičajú peniaze na existenciu, dohodli sa na so žalovaným, že mu budú posielat' peniaze ako fyzickej osobe ako pôžičku, a to až do doby založenia novej obchodnej spoločnosti, kde by sa mal žalovaný a p. R. zamestnať. Dohoda bola taká, že potom doriešia vrátenie peňazí. Žalovaný uvádzal, že finančné prostriedky potrebujú na pokrytie ich osobných potrieb, hovorili o sume 4.000,- eur, pričom táto suma bude stačiť, aby vedeli svoje mesačné náklady kryť. Dohadoval sa žalovaným a on si peniaze potom „riešil“ aj s p. R.. Ak mu tieto peniaze nepatrili, mal ich vrátiť alebo rozporovať. Žalovaný ako fyzická osoba nevykonával pre neho žiadne práce, taktiež nevie, že by vykonával nejaké práce pre spoločnosť, v ktorej je spoločníkom Bowa s.r.o., a ak boli tieto práce vykonávané, mali by byť preukázané a zdokladované. Rokovanie o založení spoločnej obchodnej spoločnosti prebehli pred termínom 16.8.2018. Ním poskytnuté finančné prostriedky nesúviseli s prípadnou budúcou činnosťou spoločnej obchodnej spoločnosti. Dohoda o pôžičke bola ústna, nevie presne kedy bola uzavretá, na ktorom stretnutí. Rokovania o spolupráci boli medzi ním, Ing. Z., žalovaným a p. R.. Softvérový produkt s menom BlueTicket, ktorý vytvoril žalovaný vyhodnotili ako zaujímavý a mali predstavu, že budú spolupracovať na rozvíjaní tohto softvéru a predávať ho. Ich pridaná hodnota v spoločnosti mala byť v obchodnej činnosti, pretože boli obchodná spoločnosť, ktorá mala širokú sieť obchodov a zákazníkov a vedeli takýto produkt efektívnejšie predávať ako žalovaný a jeho spoločník. Spolupráca mala prebiehať formou založenia novej obchodnej spoločnosti BlueTicket EU s.r.o.. Keďže pôvodná spoločnosť žalovaného mala dlhy, vyhodnotili situáciu tak, že pôjdu radšej cestou založenia čistej obchodnej spoločnosti. Spoluvlastníkom spoločnosti Blue Ticket EU je Ing. F. Žalobca v konaní vypovedal, že za dobu od júla 2018 do právneho vzniku novej spoločnej spoločnosti vykonával žalovaný a p.R. nejaké práce v prospech niektorej z obchodných spoločností ale to je následne zúčtované medzi BlueTicket EU a BOWOU, oni to nevykonávali pre nich. Dohoda bola taká, že keď nadobudne právnu subjektivitu BlueTicket EU, tak práce budú vyúčtované na základe ich vyúčtovaní a podkladov, takáto bola predstava žalobcu a jeho tímu. Takéto podklady však žalovaný neposkytol. Predpokladalo sa, že z budúcich ziskov BleuTicket EU bude možné vrátiť aj peniaze, ktoré požičal ako fyzická osoba žalovanému, a ktoré sú predmetom tohto konania. Nebola žiadna dohoda, že budú robiť pre BOWU s.r.o., dohoda bola taká, že budú robiť pre nový subjekt, s ktorým sa to v budúcnosti vyúčtuje. Do doby, kým obchodná spoločnosť právne nevznikne, im budú peniaze požičané. Žalobca inak nespochybnil, že práce zo strany žalovaného a jeho spoločníka, boli vykonané. Následne v písomnom podaní z 10.12.2020 žalobca opätovne poprel, že by si objednával práce v prospech spoločnosti, v ktorých mal personálnu alebo majetkovú účasť, resp., že by si to tieto spoločnosti mali po vzniku spoločnej obchodnej spoločne vzájomne vysporiadať. Spoločnosť Bowa s.r.o. si nikdy žiadne práce od žalovaného neobjednávala a žalovaný nikdy žiadne práce pre túto spoločnosť nevykonával. Žalovaným uvádzané práce vykonával v prospech BlueTicket EU s.r.o. v rámci jej podnikateľskej činnosti a nie ako tvrdí žalovaný, že sa malo jednať o práce v prospech žalobcu či jeho spoločnosti. Žalovaný v konaní vypovedal, že finančné prostriedky boli zaplatené za prácu, ktorú vykonával ako fyzická osoba na základe objednávky tímu žalobcu. Nepoprel, že mu finančné prostriedky posielal žalobca na jeho osobný účet. Pôvodne bol zámer, že žalobca a jemu blízke osoby vstúpia do spoločnosti žalovaného a p. R. a blueticket s.r.o., t.j, že tam vnesú peniaze a budú spoločníkmi a za tým účelom si vyžiadali účtovníctvo, vstúpili do podnikateľských aktivít spoločnosti. Nakoniec bola založená nová spoločná obchodná spoločnosť 31.8.2018 a dohoda o mlčanlivosti bola podpísaná 4.5.2018. Pôvodná spoločnosť žalovaného už nemala vykonávať svoju činnosť na základe požiadaviek žalobcu a jeho blízkych osôb, takto poklesli príjmy žalovaného, žalovaný začal vykonávať práce na základe objednávok tímu žalobcu (žalobca, Ing. Z., Ing. F.). Mali jednať ako s delegovaným zástupcom Ing. F., ku dňu 30.6.2018 dostali viac menej príkazom urobiť účtovnú uzávierku v ich pôvodnej spoločnosti. Nachádzali sa v ťažkej finančnej situácii, platil účtovníčku, táto si vypýtala za mimoriadnu uzávierku 360,- eur, ktoré jej tiež vyplatil žalobca z osobného účtu. Tieto práce vykonával ako fyzická osoba, pričom bolo dohodnuté, že tieto vzťahy sa potom vysporiadajú. Pôvodná spoločnosť žalovaného už v 3. a 4. štvrtroku 2018 nevykonávala

žiadnu činnosť, k čomu žalovaný predložil daňové priznania. Dohoda bola taká, že žalobca poskytne pôžičku nezaloženej spoločnosti, teda BlueTicket EU s.r.o., s ktorou si to neskôr vysporiada. Práce, ktoré vykonával žalovaný, boli vykonávané na základe vzájomnej dohody a práve za tieto práce mu boli vyplácané peniaze. Poznámka „pôžička“ znamenala, že si to žalobca vysporiada od subjektu, v prospech ktorého boli práce vykonávané, buď BlueTicket EU s.r.o. , alebo spoločnosti BOWA s.r.o. a PROFINESA s.r.o.. Malo ísť o vyplácanie mzdy za mesiace júl, august, september, október, november 2018 do založenia obchodnej spoločnosti, pričom technicky si to mali tieto spoločnosti vysporiadať navzájom. Išlo o pôžičku novej firme, ktorá v tom čase nebola právne vzniknutá, ale v podstate išlo o odmenu alebo mzdu za prácu, ktorú vykonával aj s p. R. pre spoločnosti žalobcu. Suma 2.000,- eur mesačne pre každého bola dohodnutá medzi ním a žalobcom, pričom cez Ing. F. zaslali na tento účel ich finančný audit. Následne po vzniku spoločnosti v novembri 2018 sa stali zamestnancami spoločnosti, a to až do konca roku 2019, pričom v novembri 2019 sa narušili ich vzájomné vzťahy. V písomnom vyjadrení z 16.11.2020 žalovaný zhrnul, že on a p. R. vykonávali práce pre spoločnosti, v ktorých mal žalobca majetkový podiel. Existovala dohoda, na základe ktorej mali vykonať nejaké práce, za ktoré mala strana žalobcu zabezpečiť úhradu za tieto práce. K prácam vykonávaným za dobu od júla do decembra 2018 predložil žalovaný zoznam výkonov, ktoré podložili aj emailovou komunikáciou, resp. listinami o spolupráci v čase pred vznikom spoločnosti, pričom išlo o práce, resp. projekty pre DIMARKO, projekt Modulino - projekt fiskálnej tlačiarne pre poľský trh, BOWA Polska - príprava webových stránok pre spoločnosť a iné, PROFINESA - príprava webových stránok pre spoločnosť a iné, príprava servisného dotazníka a iné, prepojenie PPM, príprava servisnej aplikácie pre nahlasovanie problémov a iné, inštalácia, propagácia, servis a údržba systému blueticket. Z obsahu predloženej mailovej komunikácie vyplynul komunikácia od mesiaca júl 2018 medzi žalovaným a H. R. a V. B. (syn žalobcu), H. O., Ing. L. Z., žalobcom Ing. H. B., napr. implementovanie mobilného čašníka, API calls pre pos., názov novej spoločnosti, akcia COOP, úprav a Blueticket pokladne, stránka produktu modulino, komunikácia API. Zo správy z 11.10.2018, ktorá bola zasielaná žalobcovi vyplýva komunikácia, kde žalovaný okrem iného „tlačí“ na vznik novej s.r.o., aby sa „vám už začali peniažky minimálne vracat“. Z emailovej komunikácie z 25.5.2018 vyplýva rokovanie s Coop jednota Prievidza ohľadom softvéru, ku ktorému sa vyjadroval a navrhoval riešenie Ing. H. F.. Z mailu z 15.6.2018 vyplýva návrh Ing. H. F. „na riešenie veci“, v ktorom žalovanému sumarizuje veci z jednaní, ktoré sa týkali štatutárnych vecí - mimoriadna uzávierka spoločnosti k 30.6.2018, odovzdanie účtovníctva a podobne, technických vecí , v následnej komunikácii sú uvádzané námety na úpravu softvéru, riešenie e-kasy, iné práce, žalovaným predložený rozbor mesačných nákladov, mail z 6.8.2018 komunikácia s Ing. F. ohľadom zaknihovania peňazí od L.a Z. 4x a účtovníčke 360,- eur s tým, že pôžička by sa následne previedla na firmu, pracovná komunikácia s L. Z., Ing. H. F., V. B., H. O., a to aj vo vzťahu k tretím osobám - DIMARKO - H. F. v období od mája 2018. V priebehu konania žalovaný ešte potvrdil, že rovnaká suma peňazí ako pred vznikom spoločnosti chodila aj po vzniku spoločnosti, čo bola vlastne jeho mzda a mzda svedka R.. Aj tieto peniaze chodili priamo z účtu žalobcu a aj zo spoločnosti Bowa. Svedok H. R., spolupodnikateľ žalovaného potvrdil, že všetky stretnutia so žalobcom absolvoval so žalovaným aj on. V širších súvislostiach uviedol, že na podnet strany žalobcu boli pozvaní do Bratislavy, aby odprezentovali ich spoločný softvérový program, ich klient bol nadmieru spokojný a tam začala ich spolupráca. Bola im najskôr ponúknutá spolupráca so spoločnosťou Bowa s.r.o. s tým, že založia novú spoločnosť, v ktorej budú oni so žalovaným zabezpečovať softvérovú stránku a ich veľká spoločnosť mala softvér predávať. Založenie spoločnosti si zobrali na starosti oni, vznik spoločnosti sa časovo pretiahol, pričom oni obaja mali byť zamestnanci novej spoločnosti a mali brať plat. Aby ich vzťah bol korektný, oni ukončili svoje podnikateľské aktivity v spoločnosti blueticket, pretože chceli byť korektní a nerobiť nič poza chrbát. Zostali bez peňazí, pričom mali dlhodobé zákazky, ktoré chceli preniesť v spolupráci s druhou stranou. Oni /žalobca a jeho tím/ im prideliť vlastné telefónne číslo, linku, nemali podporu ani zo strany ľudí, ktorí mali ich softvér, všetko sa malo riešiť prostredníctvom novej spoločnosti. Chodili aj školiť ľudí, aby dokázali v novej spoločnosti ich podporu zvládnuť. Pokiaľ im boli posielané peniaze, ktoré sú predmetom konania, nikdy neriešili odkiaľ peniaze idú, bolo im povedané, že strana „Bratislavy tieto peniaze na naše platy zabezpečí“ a vyrovná si tieto platby potom z následného zisku novej spoločnosti. Nevedel, že sú posielané z osobného účtu žalobcu, nikdy sa nebavili o žiadnej pôžičke, vždy sa im predstavovali ako spoločnosť BOWA s.r.o.. Nakolko neboli zamestnanci, čas vzniku spoločnosti sa oddialil a oni boli odstavení od dovtedajších podnikateľských aktivít, je prirodzené, že museli z niečoho žiť. Bola im posielaná podľa dohody vždy rovnaká suma, z peňazí, ktoré prišli na účet žalovaného mu vždy poslal polovicu na jeho účet. Takto to bolo aj počas celej doby, kým sa nestali zamestnanci novej spoločnosti. Svedok tvrdil, že išlo o „kvázi“ platy zamestnancov, ktorí vyvíjali činnosť pre spoločnosť Bowa. Práce počas tejto doby zadával buď pán Z., alebo pán F., o všetkých prácach vedel aj žalobca.

3. Dokazovaním zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 51 a § 657 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na vrátenie postupných peňažných pôžičiek za dobu od 16.8.2018 do 15.11.2018 v celkovej výške 17.400,- eur. K pôžičke malo dôjsť ústne. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal uzatvorenie dohody o pôžičke. Pôžička ako dvojstranný právny úkon je reálnou zmluvou a vzniká až samotným reálnym poskytnutím plnenia. Samozrejme, dohoda o pôžičke, jej náležitostiach, dohoda o splatnosti môže byť aj ústna. Podstatou pôžičkového vzťahu je prenechanie vecí rovnakého druhu dočasne dlžníkovi, ktorý sa zaväzuje veci rovnakého druhu v dojednanej dobe veriteľovi vrátiť. V konaní sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že takýto pôžičkový vzťah medzi nimi vznikol, i keď je nepochybne preukázané, že predmetné platby na účet žalovaného z účtu žalobcu boli uskutočnené. Len samotné poskytnutie plnenia zo súkromného účtu žalobcu na súkromný účet žalovaného nezakladá vznik pôžičky. V čase poskytovania jednotlivých plnení žalobca ani neposkytol presvedčivé tvrdenia akým spôsobom, kedy, kde malo dôjsť k ústnej dohode o pôžičke a jej podmienkach. Nepreukázal, že požičané peniaze, ktoré mal žalovaný prijať ako pôžičku sa zaviazal aj vrátiť. Súčasťou dvojstrannej dohody o pôžičke musí byť aj vôľa dlžníka prijať peňažné prostriedky vrátiť. Žalovaný presvedčivo poprel, že k dohode o pôžičke nedošlo. Vzhľadom na obrannú argumentáciu žalovaného sa preto zaoberal širšími skutkovými zisteniami, ktoré súviseli so spoločnými podnikateľskými zámermi tak žalobcu ako spoločníka a konateľa niekoľkých obchodných spoločností a žalovaného a p.R. taktiež ako spoločníkov obchodnej spoločnosti. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že najmenej medzi žalovaným a žalobcom bola uzavretá ústna dohoda o vzájomnom plnení oboch strán, pričom z tejto dohody vznikol žalobcovi záväzok poskytnúť strane žalovaného dohodnutú sumu finančných prostriedkov. Súd nemohol nezohľadniť vzájomné vzťahy žalobcu a žalovaného, resp. ďalších osôb, ich plánovanú budúcu podnikateľskú spoluprácu, s ktorou súviselo aj predmetné plnenie. Žalovaný v konaní preukázal, že už začiatkom roku 2018 prejavil žalobca a tím ľudí okolo neho (Ing. F., In. Z.) záujem o softvérový program, ktorého autorom bol žalovaný a jeho spoločník p. R., a s ktorým podnikali v ich obchodnej spoločnosti blueticket s.r.o. P. (viď výpis z obchodného registra, viď ftc. daňových priznaní). Taktiež z priloženej emailovej komunikácie vyplýva, že k 30.6.2018 na požiadanie tímu žalobcu mala spoločnosť žalovaného ukončiť svoju činnosť (mimoriadne účtovná uzávierka, poskytnutá platba žalobcom pre účtovníčku v sume 360,- eur, zmluva o mlčanlivosti, odovzdanie účtovníctva, presmerovanie klientov na novú spoločnosť) s tým, že spoločný podnikateľský zámer sa nakoniec mal prejavíť vznikom novej spoločnej obchodnej spoločnosti BlueTicket EU s.r.o., ktorá spoločnosť bola založená skôr (viď výpis z obchodného registra na spoločnosť Blue Ticket EU s.r.o.). Tieto skutkové okolnosti neboli medzi stranami rozporované, i keď žalobca neustále tvrdil, že nesúvisia s predmetom konania. Pokiaľ súd vylúčil pôžičkový vzťah medzi stranami, bolo potrebné sa ďalej zaoberať, či existoval právny dôvod, na základe ktorého mohol žalovaný prijať poskytnuté plnenia, a tak vylúčiť bezdôvodné obohatenie získané bez právneho dôvodu. Podľa názoru súdu týmto právnym dôvodom bola práve dohoda uzavretá najmenej medzi žalobcom a žalovaným o vykonávaní prác, za ktoré bolo žalobcom poskytované peňažné plnenie. Z priloženého zoznamu vykonaných prác, z priloženej emailovej komunikácie, z výsluchu žalovaného a svedka R. vyplynulo, že v období od mesiaca júl do novembra 2018 žalovaný a svedok R. vykonávali technické práce súvisiace s ich softvérovým programom. Tieto práce nevykonávali svojvoľne, bez aktivity žalobcu a jeho tímu, vykonávali ich v čase, kedy z iniciatívy žalobcu ukončili svoje vlastné podnikateľské činnosti a svoju aktivitu presmerovali na činnosť budúcej obchodnej spoločnosti a ich spolupráca aj technického charakteru bola zadávaná a ovplyvňovaná stranou žalobcu (viď výmena početných správ a zadaní od syna žalobcu V. B., komunikácia s Ing. F.). Všetkých rokovaní sa zúčastňovali žalobca, Ing. Z., žalovaný a svedok R., pri zadávaní úloh a prác za stranu žalobcu aktívne konal Ing. F.. V mailovej komunikácii sa nachádza aj rozpis mesačných nákladov žalovaného približne cca 2.000,- eur mesačne, taktiež rozpis prevádzkových nákladov a taktiež úprimná snaha žalovaného finančne vysporiadať platby. Bola to práve suma po 2.000,- eur pre každého (žalovaného a svedka R.), ktorá bola žalobcom na účet žalovaného zasielaná. Javí sa pravdepodobné, logické a rozumné vysvetlenie žalovaného a svedka R., že za túto prácu do právneho vzniku spoločnosti po jej právnom založení mali obaja dostávať odmenu, akoby mzdu, ktorú mu po dohode vyplácal žalobca. To preto, lebo vykonávali činnosť, ktorú ešte nemohli robiť v mene spoločnej obchodnej spoločnosti a vykonávali ju v čase, kedy práve na žiadosť žalobcu a jeho tímu už nemohli podnikáť vo svojej obchodnej spoločnosti. Táto činnosť smerovala v prospech obchodných spoločností, v ktorých mal personálne a majetkové zastúpenie žalobca (Bowa s.r.o, Profinesa s.r.o, Bowa Polska s.r.o.). Podľa názoru súdu bola uzavretá ústna nepomenovaná dohoda, z ktorej vznikli vzájomné práva a povinnosti, na strane žalobcu povinnosť platiť žalovanému a svedkovi R. mesačnú sumu 2.000,- eur, ktorá bola dojednaná aj ako budúca mzda v ich spoločnosti a žalovanému a svedkovi vznikla povinnosť

vykonávať predovšetkým technické práce. Ak by takáto dohoda nebola uzavretá aj výslovne ústne, vzhľadom na všetky okolnosti možno uvažovať aj o uzavretí dohody konkludentne, pretože išlo o plnenia v prospech ekonomického záujmu žalobcu (viď obchodné spoločnosti) za vykonávané práce v situácii, keď žalovaný nemohol ešte poberať mzdu od budúcej obchodnej spoločnosti. Existencia takejto dohody vyplýva nielen z tvrdenia žalovaného, ale aj z výpovede svedka R., ktorí obaja evidentne vstupovali do budúcich podnikateľských zámerov korektne. Nemožno hovoriť ani o omyle, pretože bolo obom stranám zrejmé, že plniť nemohol tzv. nonsubjekt. Pokiaľ ide o poznámku „pôžička“ pri platbách, javí sa logické vysvetlenie žalovaného, že malo ísť o vyjadrenie možného budúceho vysporiadania týchto plnení avšak medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou. Taktiež podľa názoru súdu nie je významné zaoberať sa podrobne tým, v koho prospech boli vykonávané práce žalovaným, t.j. v prospech ktorej konkrétnej obchodnej spoločnosti, ktorá by prípadne mala plniť za práce vykonané žalovaným. Za stavu, že súd konštatuje existenciu dohody medzi žalobcom a žalovaným za práce, ktoré boli reálne vykonávané, nepochybne žalobcom vnímané a odsúhlasené, je uvedené zisťovanie nepodstatné. Z pohľadu žalovaného nároku je podstatné vylúčiť, že nemohlo ísť o pôžičku medzi žalobcom a žalovaným a taktiež že sa nemohlo jednať o bezdôvodné obohatenie. Ak aj bola úvaha o budúcom zúčtovaní platieb voči novovzniknutej obchodnej spoločnosti, nemohlo ísť o nároky žalovaného a p. R. voči tejto spoločnosti, ale práve o možnom budúcom prevzatí záväzku spoločnosti voči žalobcovi. Režim konania v mene spoločnosti pred jej vznikom a prevzatie záväzkov v období po založení spoločnosti pred jej vznikom upravuje § 64 Obchodného zákonníka. Právna úprava však rieši záväzky a zodpovednosť vo vzťahu k tretím osobám. Je zrejmé, že v zmysle § 64 ods. 1 Obchodného zákonníka žiadne konanie v mene spoločnosti nebolo prevzaté a schválené do troch mesiacov. Vzhľadom na uvedené súd nepovažoval nárok žalobcu na vrátenie peňažnej pôžičky za dôvodný, a preto ho zamietol. Pre úplnosť súd konštatuje, že aj vyjadrenia žalobcu v priebehu konania neboli jednoznačné, boli zmätočné a tým nevieryhodné. Na prvom pojednávaní žalobca uviedol, že mali poberať mzdu a dohoda bola taká, že potom po vzniku spoločnosti sa dorieši vrátenie peňazí (teda vrátenie jeho peňazí). Ďalej uvádza, že sa predpokladalo, že z budúcich ziskov spoločnosti bude možné vrátiť aj peniaze, ktoré požičal..., vzápätí tvrdí, že bol to žalovaný a p. R., ktorí si mali práce vyúčtovať po vzniku spoločnosti priamo voči tejto spoločnosti..., v určitom momente tvrdí, že poskytnuté finančné prostriedky nesúviseli s prípadnou budúcou činnosťou spoločnosti, v určitej situácii tvrdí, že tieto práce nikto neobjednával, ani spoločnosť Bowa s.r.o., ani on sám, na druhej strane tvrdí, že áno, práce žalovaný a p. R. vykonávali, a to aj pre Bowu. Túto argumentáciu dôvodne spochybňuje aj žalovaný, resp. právny zástupca žalovaného v jeho písomných podaniach. Súd nakoniec prisvedčil správnosti argumentácie žalovaného aj čo do rozporu zvoleného výkonu práva žalobcu s dobrými mravmi. O takýto prípad ide vtedy, keď konajúci síce formálne postupuje v medziach svojho práva, ale realizáciou tohto práva sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu, resp. volí taký výklad práva, ktorý účelovo sleduje poškodenie druhého účastníka. V takomto prípade síce ide o výkon práva iba zdanlivým, lebo jeho účelom nie je vykonať svoje právo, ale poškodiť právo niekoho iného. V predmetnej veci nemožno nechať bez povšimnutia skutočnosť, že podnikateľské vzťahy medzi stranou žalobcu a žalovaného sa rozpadli v novembri 2019, uvedené vyplýva aj priloženej komunikácie, strany vedú viacero súdnych sporov a je zrejmé, že nedokázali formálne svoje podnikanie ukončiť. Žalobca právo na vrátenie peňazí uplatňuje až po narušení vzťahov, čo pripúšťa záver, že jeho argumentácia v spore je len účelová. Pokiaľ ide o ďalšie dokazovanie vo veci, súd vzhľadom na zistený skutkový stav nepovažoval za potrebné rozširovať ďalšie dokazovanie. Vypočutie svedka Ing. F., ktorý je personálne a majetkovo prepojený s obchodnými spoločnosťami žalobcu nemôže priniesť nové relevantné zistenia, nakoniec účasť tohto svedka je preukazovaná priloženou mailovou komunikáciou. Sám žalovaný tvrdí, že dohoda o platbách bola uzavretá práve medzi žalobcom a žalovaným, a na toto odkazuje v určitom momente aj svedok v mailovej komunikácii (august 2018).

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ s tým, že v konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že namieta skutkové závery, ku ktorým prišiel súd na základe vykonaného dokazovania. Žalobca už skôr vo vyjadrení zo dňa 14.09.2021 namietal, že dôkazy predložené žalovaným a to komunikáciu elektronickými prostriedkami (ďalej mailová komunikácia) predstavovala komunikáciu osôb žalovaného, p. R., p. F., p. Z. a p. V. B. syna žalobcu. Obsahom a aj účelom uvedenej komunikácie bolo dohadovanie technických a programátorských činností pri vývoji softwaru, ktorý neskôr spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o.

ďalej poskytovala svojim zákazníkom. Uvedené osoby medzi sebou riešili technickú a odbornú problematiku riešenia pokladničného systému a softvéru na efektívnu skladovú prácu pre produkt obchodnej spoločnosti BlueTicket EU, s.r.o., kde komunikovali z firemných mailov označených B.t@bowa.sk (V. B., zamestnanec Bowa s.r.o.), K.H.@blueticket.eu (žalovaný a konateľ Blueticket.eu) a kucera@profinesa.sk. (konateľ Blueticket.eu a zamestnanec Profinesa s.r.o.). Tieto dôkazy iba potvrdzujú existenciu právneho vzťahu pri dodávateľsko-odberateľských vzťahoch tvorby softvéru medzi obchodnými spoločnosťami BOWA s.r.o., PROFINESA s.r.o. a BlueTicket EU, s.r.o. a tak sa nejedná o dôkaz preukázania vzťahu žalobcu a žalovaného ako fyzických osôb. V mailovej komunikácii nikde nie je zo strany žalobcu ako súkromnej osoby prejavovaný súhlas alebo vôľa s predmetom dohody o prácach, ktorú súd vyvodil z dôkazov vykonaných v konaní. V mailovej komunikácii ďalej absentuje jasné zadefinovanie predmet výkonu prác žalovaného (čo), ako aj rozsah prác žalovaného (koľko), miesto a čas odovzdania (kedy a kde) a aj prípadná odmena za práce, prípadne spôsob jej určenia (za koľko). Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval tvrdenie, že existovala dohoda, že poskytnuté peňažné prostriedky zo strany žalobcu predstavovali odmenu žalovaného za práce v prospech BlueTicket EU, s.r.o., ktoré by si žalobca neskôr bol oprávnený uplatniť voči spoločnosti BlueTicket EU, s.r.o.. Žalobca existenciu takejto dohody opakovane namieta. Potvrdzujúcou skutočnosťou o neexistencii takejto dohody je aj to, že žalobcovi nevznikol akýkoľvek právny titul (zmluva, dohoda žalobcu a žalovaného) na uplatnenie si nároku na plnenie (vyúčtovanie) voči spoločnosti BlueTicket EU, s.r.o.. Na predložených dôkazoch je uvedená komunikácia kde žalovaný samostatne komunikoval z mailu označenom K..H.@blueticket.eu a pripájal podpis k mailovej komunikácii „S pozdravom K. H. H.: +421 918 66 14 16, email: info@blueticket.eu Skype: K..H.“. Uvedená skutočnosť preukazuje, že žalovaný riešil činnosti a prípravy produktu pre obchodnú spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o. a teda jedná sa opätovne o právny vzťah odlišný od právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, nakoľko predmetom žaloby je právny vzťah poskytnutia pôžičky medzi fyzickou osobou a fyzickou osobou, keď žalobca poskytol finančné prostriedky zo svojho súkromného účtu na súkromný účet žalovaného. Podľa žalobcu ani svedok p. R. nepotvrdil tvrdenia žalovaného o existencii dohody o poskytnutí prác žalobcovi ako fyzickej osoby ale potvrdil o prácach vykonávaných pre spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o.. Ďalej svedok zreteľne a jasne poprel, že by si žalobca u neho objednával nejaké práce a že by poskytoval za tieto práce svedkovi alebo žalovanému finančné prostriedky. Uvedené vyjadrenia svedka ako dôkazu je tak v priamom rozpore so skutkovým záverom prijatým súdom, že existovala dohoda medzi osobami žalobcu, žalovaného a svedka o plnení poskytnutí prác žalovaným a svedkom žalobcovi a odmene za toto plnenie, ktoré by žalobca bol povinný nahradiť žalovanému a svedkovi. Svedok iba potvrdil tvrdenia, že pracoval na produktoch a službách pre spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o. nakoľko komunikoval s konateľom tejto spoločnosti p. Kučerom. Súd prvej inštancie podľa žalobcu nijakým spôsobom nevysvetlil na základe akých skutočností prišiel k záveru uzavretia dohody žalobcu, žalovaného, p. R. týkajúcej sa výkonov prác pre spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o. a ani neuskutočňoval osobitné dokazovanie ohľadne tejto skutočnosti. Súd si v napadnutom rozhodnutí osvojil vnímania a tvrdenia žalovaného týkajúceho sa podnikania a pôsobenia spoločnosti BlueTicket EU, s.r.o. bez zrejme overenia si skutočností a dôkazov týkajúcich sa vzťahu fyzickej osoby žalobcu a fyzickej osoby žalovaného. Žalobca uviedol v konaní, že pri poskytovaní finančných prostriedkov žalovanému išlo výlučne o vzťah medzi dvomi fyzickými osobami a doložil toto tvrdenie výpismi zo svojho bankového účtu, pričom žalovaný ako procesnú obranu použil vyjadrenia o jeho prácach pre spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o. pričom použil dôkazy mailovú komunikáciu s konateľom tejto spoločnosti a ďalej uviedol, že to zároveň ako vnímal ako vzťah so žalobcom pričom o tomto tvrdení nepreukázal žiaden dôkaz. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o skutočnosti, že by žalobca spolu s niektorou so spoločnosťami, v ktorých má žalobca personálnu alebo majetkovú účasť a spolu so žalovaným uzatvorili dohodu na základe ktorej by bol žalobca povinný v mene týchto spoločností uhradiť práce vykonané žalovaným v prospech týchto spoločností. Žalovaný nepreukázal, že by spoločnosť BlueTicket EU, s.r.o. spolu so žalobcom mala uhrádzať práce pred jej vznikom t.j. zápisom do obchodného registra. Od samého počiatku konania žalobca namieta tieto skutočnosti a považuje ich naďalej za sporné a v týchto otázkach závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku za nedostatočne odôvodnené. Ďalej žalobca uviedol, že predmetom súdneho konania je poskytnutie finančných prostriedkov žalobcu žalovanému zo svojho súkromného bankového účtu na súkromný bankový účet žalovaného v priebehu august 2018 až november 2018. Poskytnutie finančných prostriedkov bolo žalobcom označené ako pôžička. Poskytnutie finančných prostriedkov zo súkromných prostriedkov žalobcu bolo dohodnuté ako pomoc žalovanému na preklenutie nepriaznivej finančnej situácie. Konkrétne určenie doby splatnosti vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov medzi žalobcom a žalovaným nebolo dohodnuté. Žalobca bol tak oprávnený požadovať vrátenie finančných prostriedkov na základe výzvy. Žalobca písomnú

výzvu doručoval žalovanému prostredníctvom poštového podniku. Žalovaný prevzal písomnú výzvu žalobcu dňa 09.03.2020. Žalobca teda poskytol žalovanému finančné prostriedky zo svojho súkromného účtu a označil ich ako pôžička, žalovaný prijal uvedený návrh tak, že uskutočnil konanie prijatím finančných prostriedkov na svoj súkromný účet. Z logického priebehu vecí ak by sa ako tvrdí žalovaný nejednalo o pôžičku, tak mal žalovaný pristúpiť k vráteniu finančných prostriedkov na účet žalovaného a žiadať po žalovanom o poskytnutie finančných prostriedkov z účtov spoločností pre ktorých ako tvrdí žalovaný vykonával práce na základe ním uvádzanej dohody so žalobcom. Žalobca uvedeným argumentom namieta tak právne posúdenie súdu, ktorý zo širších okolností prípadu zahrnutím aj podnikateľskej činnosti subjektov odlišných od strán žalobcu a žalovaného vyvodil právny záver o „konkludentnom uzatvorení dohody o prácach žalovaného pre žalobcu“. Súd v napadnutom rozhodnutí dostatočne nevysvetlil o aký právny vzťah na základe akej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka mal vzniknúť záväzok žalobcu poskytnúť finančné prostriedky žalovanému. Súd neuviedol žiadnu relevantnú právnu normu, ktorú aplikoval vo svojom právnom posúdení. Súd sa v odôvodnení zmožil iba na všeobecné konštatovania o dohode, o prácach a sume 2.000,-. Tieto okolnosti boli tvrdené výlučne stranou žalovaného avšak neboli preukázané žiadnym dôkazom, dokonca aj svedok R. poprel okolnosť objednávky prác a prevzatia prác osobou žalobcu. Súd v napadnutom rozhodnutí vôbec neuviedol o aký typ zmluvy (dohody) o prácach mal uzatvoriť žalobca so žalovaným, vôbec neuviedol s ktorým subjektom žalovaný uzatvoril dohodu, aké podstatné náležitosti mala mať zmluva t.j. čo, kedy, kde a za koľko, ak ako súd uvádza, že malo ísť o odplatný vzťah. Súd sa pri vyhodnocovaní dohody o prácach uvádzanej žalovaným ani nezaoberal príčinnou súvislosťou a časovou nadväznosťou poskytnutých prác a poskytnutého finančného plnenia zo strany žalobcu. Z ustanovení zmluvy o dielo má štandardne jasne vyplývať, aké jednotlivé práce si objednávateľ objedáva u zhotoviteľa a koľko za tieto jednotlivé práce má objednávateľ zhotoviteľovi zaplatiť (dohoda o cene). Avšak z dôkazov predložených stranou žalovaného, okrem nepreukázania samotnej vyššie uvádzanej dohody (zmluvy), tiež nevyplýva, že by v uvedenej komunikácii a teda predložených dôkazov bola zmienka o prácach žalovaného a tomu prislúchajúcich sumách, ktoré sú predmetom súdneho konania a nie je ani zmienka o poskytnutí jednotlivých platieb žalobcom žalovanému (že by malo ísť o cenu diela). To, že žalovaný uviedol čo ho viedlo k prijatiu finančných prostriedkov vníma žalobca ako pohnútku (motív) k právnomu úkonu, ktorá v zmysle právnej teórie nie je záväzná a nemá vplyv na platnosť právneho úkonu. Žalobca namieta aj to, že súd sa náležite nevysporiadal ani s touto námietkou a ak prišiel záveru že „práce boli žalobcom vnímané a odsúhlasené“ mal uviesť na základe akého dôkazu k tomuto záveru prišiel. Žalobca predsa ako vyplynulo z dokazovania nezadával a ani neschvaľoval práce, žalovaný komunikoval výlučne so zamestnancami iných spoločností, t.j. subjektmi odlišnými od žalobcu. Skutočnosť, či žalobca „vnímal“ vykonávanie prác zo strany žalovaného nemôže byť rozhodujúca pre právne posúdenie existencie platného záväzku žalobcu voči žalovanému, keďže zo samotného prípadného vnímania výkonu určitých prác ešte nemôže automaticky vzniknúť povinnosť zaplatiť odmenu za tieto práce. Žalobca nemôže súhlasiť ani s tvrdením súdu, že „nie je významné zaoberať sa podrobne tým, v koho prospech boli vykonávané práce žalovaným, t.j. v prospech ktorej konkrétnej obchodnej spoločnosti, ktorá by prípadne mala plniť za práce vykonané žalovaným“ a „ak aj bola úvaha o budúcom zúčtovaní platieb voči novovzniknutej obchodnej spoločnosti, nemohlo ísť o nároky žalovaného a p. R. voči tejto spoločnosti, ale práve o možnom budúcom prevzatí záväzku spoločnosti voči žalobcovi.“ V zmysle záverov súdu, tak na jednej strane nie je dôležité v prospech koho boli vykonávané práce žalovaným, ale neskôr už súd vychádza z predpokladu ako si žalobca má uskutočniť zápočet platieb poskytnutých žalovanému voči konkrétnej spoločnosti. Prípadný titul pohľadávky žalovaného na vyúčtovanie platieb musí byť pre žalobcu jasne preukázaný a musí byť aj preukázané bez akýchkoľvek pochybností, kto tento titul založil medzi kým a s akým obsahom. Právne posúdenie súdom prvej inštancie je v tomto smere založené iba na nekonkrétnych úvahách vychádzajúcich z tvrdení žalovaného, ktoré žalobca rozporoval, nešlo preto o zhodné tvrdenia strán a žalovaný dôkazné bremeno v tomto smere neunesol. Namieta aj právne úvahy súdu o úkonoch pred založením spoločnosti podľa § 64 a nasl. Obchodného zákonníka. Ustanovenia § 64 Obchodného zákonníka upravujú režim úkonov, ktoré súvisia so vznikom spoločnosti a nie už jej podnikaním a pôsobením ako samostatného právneho subjektu. Vzhľadom na to, že žalovaný napáda výrok napadnutého rozhodnutia a považuje ho za nesprávny čo dôvodu a výšky žalobcovho nároku spolu s vyčíslením príslušenstva, napáda žalovaný aj výrok napadnutého rozhodnutia v časti náhrady trov konania. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Podľa neho odvolanie žalobcu vôbec nereaguje na argumentáciu súdu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolateľ si vlastne len vyberá

jednotlivé vety a podstatné fakty opomína. Jeho odvolanie vychádza z fantazijnej predstavy o skutkovom stave bez ohľadu na preukázané skutočnosti. Po právnej stránke vychádza odvolanie zo skutočnosti, že žalovaný nerobil pre existujúce spoločnosti, ale vykonával práce pre BlueTicket EU s.r.o., ktorá v tom čase neexistovala, ktorá ako keby bola jeho dlžníkom, s ktorou ako keby uzavrel zmluvu a v prospech nej práce vykonával v čase, keď ešte ani neexistovala. Už samotné tieto skutkové a právne tvrdenia sú odtrhnuté od reality a od nášho právneho poriadku. Už v samotnom rozhodnutí sa súd podrobne vysporiadal so skutkovým stavom, ako i z argumentami uvedenými v tomto odvolaní. Žalovaný potom zopakoval skutočnosti, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, konkrétne z dokumentu Opis spolupráce, a z ktorých vyplýva, že žalovaný vykonával konkrétne práce pre rôzne spoločnosti žalobcu, a to napr. webovské stránky, preklady pre jeho pobočku v Poľsku. Neriešil technickú odbornú (teoretickú) problematiku riešenia pokladničného softvéru, ale priamo vytvárali softvér, resp. poskytovali servisnú podporu pre zariadenia firiem žalobcu (v ktorých bol spolujateľom, resp. ich štatutárnym orgánom). Žalobca de facto tvrdí, že spoločnosť BlueTicket EU s.r.o. vykonávala činnosť ešte pred svojím vznikom, a to na základe emailov uvádzaných v bode 7. Dosť ťažko môže vykonávať činnosť, keď neexistuje. Ako bolo tvrdené od počiatku, žalobca, žalovaný a ostatné osoby sa dohodli, aké práce budú vykonávať, pre ktoré firmy. Konkrétne príkazy nezačínal šéf - žalobca, ale zadávali ich jeho pracovníci a spolupracovníci. Nakoniec žalobca uvádza, že je obchodník, čiže aj z toho dôvodu nezačínal technické úlohy. To, že to bolo riešenie konkrétnych úloh a nie dohadovanie sa na zozname, vyplýva z činnosti, ktoré vykonával žalovaný, ako sú popísané v jednotlivých emailoch a v rozsudku v bode 18. Bez súhlasu žalobcu by jeho pracovníci nijakým spôsobom nespôpracovali so žalovaným, nezačínali mu úlohy a tento by naopak nevykonával tie činnosti, ktoré vykonával. Ako vyplýva i z emailu zo dňa 06. 08. 2018 medzi Ing. F. a žalovaným, existovala dohoda o tom, že žalobca a Ing. Z. budú poskytovať za vykonané práce paušálnu sumu v rovnakej výške, ako im náležala po vzniku spoločnosti s tým, že tieto vzťahy sa následne vysporiadajú so spoločnosťou BlueTicket EU s. r. o. To, aby sa to vysporiadalo, mal na starosti práve obchodník a nie technik, teda samotná strana žalobcu. O tom, že sa jednalo o odmenu, ktorá mala žalovanému prináležať svedčí rozsah, druh a spôsob vykonaných prác. Paušálne odmeňovanie za tieto práce v rovnakej výške, ako bol odmeňovaný po vzniku spoločnosti. Jeho požiadavka bola na túto sumu, ako minimálnej čiastky vzhľadom k jeho životným nákladom. Žalobca v tejto súvislosti potom ani neuvádza, na základe akého titulu spolupracovníci žalobcu a jeho firiem zadávali príkazy žalovanému a pánovi R. a títo by ich mali vykonávať. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na to, že žalovaný používal emaily @blueticket.eu, to znamená, že táto skutočnosť preukazuje činnosť a prípravu pre obchodnú spoločnosť BlueTicket EU s.r.o. a jedná sa o vzťah odlišný od právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, tak podľa žalovaného to, že si niekto založí email a doménu neznamená, že pod týmto obchodným názvom bude vykonávať svoju činnosť, toľko v čase, keď uvedená spoločnosť ani neexistovala. Ako svedok R. uviedol vo svojej výpovedi, dostával od žalovaného finančné prostriedky tak, ako sa navzájom všetci dohodli, čiže polovicu uvedenej sumy. Konkrétne práce jemu a žalovanému zadávali príslušní zodpovední pracovníci firiem žalobcu tak, ako to bolo dohodnuté so žalobcom, Ing. Z. a Ing. F.. Práce sa poskytovali firmám, v ktorých mal žalobca majetkový podiel a mali byť vyúčtované prostredníctvom spoločnosti BlueTicket EU s. r. o. Nie je pravda, že svedok R. zreteľne a jasne poprel, že by si žalobca u neho objednával nejaké práce a že by poskytoval za tieto práce svedkovi ako žalovanému finančné prostriedky. Z jeho výpovede jednoznačne vyplýva, že vykonával práce v prospech žalobcu a že za tieto práce mu boli preplácané prostredníctvom žalovaného. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca doteraz uvádzal, že sa so žalovaným stretli niekedy v neznámom čase, mieste a dohodli sa na neznámej zmluve o pôžičke. V podanom odvolaní však uvádza, že zmluvu o pôžičke uzavrel tak, že poskytol žalovanému finančné prostriedky zo svojho súkromného účtu a označil ich ako pôžička a žalovaný prijal uvedený návrh tak, že mal prijať finančné prostriedky na svoj súkromný účet. Uvedený názor odporuje § 657 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade neexistoval kvalifikovaný návrh a neexistovalo ani kvalifikované prijatie v tom, že by sa dlžník zaviazal vrátiť finančné prostriedky a ani neexistoval kvalifikovaný návrh, že by požadoval ten, ktorý poskytol finančné prostriedky, o ich vrátenie. Ak by aj takýto právny vzťah mal založiť nejakým spôsobom zmluvu, muselo by byť v uvedenom napísané „pôžička, žiadam vrátiť“, aby bolo zrejmé, že sa požaduje vrátenie uvedenej čiastky, prípadne s uvedením doby. Čo sa týka prijatia finančných prostriedkov, tieto banka prijala automaticky. Aj názor žalobcu, že „...žalovaný mal pristúpiť k vráteniu finančných prostriedkov na účet žalovaného a žiadať po žalovanom poskytnutie finančných prostriedkov z účtov spoločností, pre ktorých, ako tvrdí žalovaný vykonával, práce na základe ním uvádzanej dohody so žalobcom.“ je v rozpore ako s inými tvrdeniami žalobcu, tak aj s tvrdeniami žalovaného. Žalovaný uvádza, že jeho vykonávané práce bude v konečnom dôsledku fakturovať spoločnosť BlueTicket EU s. r. o., keď vznikne. Z tohto dôvodu nebol vo vzťahu k uvedeným spoločnostiam, lebo s nimi neuzavrel zmluvu. On uzavrel zmluvu len s majiteľmi uvedených

firiem, Ing. Z. a Ing. B. o tom, aké práce bude paušálne vykonávať pre tieto firmy a koľko za to dostane s tým, že sa to malo vysporiadať s novo vzniknutou spoločnosťou. Z tohto dôvodu nemal čo vracať a uvedená „pôžička“ bola poskytnutá práve za týmto účelom, aby bol naplnený účel zmluvy. Je zrejmé, že žalovaný by nerobil zadarmo pol roka, aby potom splácal pôžičku. Navyše by ani nemal z čoho, lebo sľúbená a vyplácaná odmena predstavovala jeho minimálny štandard. Svedok R. nepoprel okolnosti objednávky prác a prevzatie osobou žalobcu, len tvrdil, že paušálna objednávka prác bola dohodnutá so žalobcom. To, že práce objednávali, zadávali, konzultovali, preberali jeho spolupracovníci a pracovníci jeho spoločností na uvedenej skutočnosti nič nemení, že zmluvu dohodol s nimi. V tejto zmluve sa dohodlo, že žalovaný a pán R. budú vykonávať práce pre spoločnosti žalobcu, Ing. Z. a Ing. F., dostanú zaplatené od nich a že neskôr sa to preúčtuje cez spoločnosť BlueTicket EU s.r.o.. Ak súd prvej inštancie neskúmal podrobne, ktoré konkrétne práce vykonával žalovaný, v prospech ktorej konkrétnej spoločnosti žalobcu, tak preto, že to nebolo dôležité. Nie je sporné, že žalovaný vykonával práce pre spoločnosti žalobcu. Nie je sporné, že mala vzniknúť nová spoločnosť, kde mali spolu podnikáť - žalobca a žalovaný. Nie je sporné, že žalovaný aj s pánom R. začali pracovať pre novovzniknutú spoločnosť. Nie je sporné, že novovzniknutá spoločnosť im vyplácala práve takú sumu, ako im bolo vyplácané žalobcom. Nie je sporné, že práce, ktoré vykonával žalovaný a pán R. boli alebo mali byť účtované spoločnostiam žalobcu. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

7. K vyjadreniu žalovaného na svoje odvolanie sa vyjadril žalobca. Zotrval na svojich skutkových a právnych tvrdeniach uvádzaných v konaní pred súdom, na súdnych pojednávaniach, v písomných vyjadreniach, tak aj v odvolaní proti rozsudku súd prvej inštancie. Argumentom žalovaného pri procesnej obrane je uvádzanie domnejšej dohody medzi žalobcom a žalovaným predmetom ktorej mal byť výkon prác žalovaného, a to podľa tvrdení vyplývajúcich z prednesov a vyjadrení žalovaného v konaní raz pre žalobcu raz pre spoločnosti, v ktorých má majetkovú účasť žalobca, inokedy pre zamestnancov spoločností v ktorých má účasť žalobca a inokedy pre všetky osoby na strane žalobcu s ktorými žalovaný prišiel do styku. Túto dohodu žalovaný preukazuje vyjadrením žalobcu, že žalobca si myslí, že žalovaný by vykonával práce zadarmo s tým až, že žalobca prikázal žalovanému nevykonávať podnikateľskú činnosť prostredníctvom spoločnosti blueticket s. r. o. , v ktorej má žalovaný majetkovú účasť a ktorá do stretnutia so žalobcom mala dohodnuté viaceré významné obchodné zákazky a príležitosti. Predmetom sporu však nie je preukazovanie dohody o prácach medzi žalobcom a žalovaným, ani preukazovanie v koho prospech žalovaný vykonal tieto práce. Takisto podľa žalobcu nie je predmetom sporu nárok žalovaného na zaplatenie prác, ktoré poskytol žalobcovi alebo akýmkoľvek iným osobám (fyzickým či právnickým). Od začiatku konania je predmetom sporu nárok žalobcu na vrátenie finančnej pôžičky, ktorú prijal žalovaný na svoj bankový účet na preklenutie svojej nepriaznivej finančnej situácie. Medzi žalobcom ako fyzickou osobou a žalovaným ako fyzickou osobou nebola uzatvorená žiadna dohoda o prácach žalovaného v prospech žalobcu na základe ktorej by mala byť žalovanému poskytnutá odmena zodpovedajúca sume pôžičky. Žalobca takúto dohodu ani písomne a ani ústne neuzatvoril so žalovaným. Žalovaný začal namietat skutočnosť pôžičky zo strany žalobcu až v súdnom konaní pričom mohol a mal v prípade, že sa nejednalo o poskytnutie pôžičky, ale o odmenu za vykonanie činnosti a služby v prospech spoločnosti BlueTicket EU, s.r.o. namietat u žalobcu aby prijal naspäť poskytnuté finančné prostriedky s tým, že tieto mu majú byť vyplatené ako odmena za činnosť v prospech BlueTicket EU, s.r.o.. Tvrdenie o existencii dohody žalovaný nepoužil ani proti písomnej výzve žalobcu na vrátenie peňažných prostriedkov zo dňa 02.03.2020, ktorá je súčasťou súdneho spisu a ani v inej komunikácii, ale použil až v priebehu súdneho pojednávania. Z logického priebehu vecí, ak by sa, ako tvrdí žalovaný nejednalo o pôžičku, tak mal žalovaný pristúpiť k vráteniu finančných prostriedkov na účet žalovaného a žiadať po žalovanom o poskytnutie finančných prostriedkov z účtov spoločností pre ktorých ako tvrdí žalovaný vykonával práce na základe ním uvádzanej dohody so žalobcom.

8. K tomuto vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Poukázal na nové skutočnosti, ktoré v zmysle § 366 písm. d) CSP bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, z dôvodu, že tieto nastali po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Konkrétne, v spore žalobcu Ing. L. Z. proti žalovanému K. H. o zaplatenie 2.000,- eur s príslušenstvom, ktoré sa vedie na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8C/1/2021, menovaný súd rozhodol uznesením zo dňa 27. 04. 2022 tak, že konanie zastavil. Rovnako v spore žalobcu Ing. L. Z. proti žalovanému H. R. o zaplatenie 2.000,- eur s príslušenstvom, ktoré sa vedie na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4C/14/2021, vzal menovaný žalobca svoju žalobu späť, pričom rozhodnutie o zastavení konania zatiaľ nebolo vydané. Dôvodom bolo späťvzatie návrhov zo strany žalobcu v oboch sporoch bolo uzatvorenie dohody o urovnaní. I napriek tomu, že Ing. L. Z. mal so žalovanými, na rozdiel od žalobcu, spísanú zmluvu o pôžičke, zobral žaloby späť. Menovaný žalobca

v uvedených konaniach uznal, na základe dokazovania, ktoré prebehlo vo veci sp.zn. 15C/26/2020, že by bolo neoprávnené uvedené finančné prostriedky, ktoré žalovaným poukázal v júli 2018 /v ďalších mesiacoch ich už platil žalobca H. B./ požadovať späť z dôvodu uzavretej dohody medzi ním, Ing. B. a žalovanými, ako i prípadne v rozpore s dobrými mravmi.

9. K tomuto vyjadreniu žalobca uviedol, že popiera akékoľvek tvrdenia žalovaného o súvislostiach vyplývajúcich zo skončeného dokazovania vo veci sp. zn. 15C/26/2020 s konaniami vedenými pod sp.zn. 8C/1/2021 resp. sp.zn. 4C/14/2021. Jedná sa o zavádzajúci názor žalovaného. Žalovaný sa v konaní sp.zn. 8C/1/2021 návrhom na prerušenie konania domáhal prerušenia konania do právoplatného skončenia konania veci vedenej pod sp.zn. 15C/26/2020. Aj keď okresný súd jeho návrhu vyhovel, jeho rozhodnutie bolo zmenené a návrh žalovaného na prerušenie konania zamietnutý rozhodnutím odvolacieho súdu č.k. 19Co/8/2022-153 zo dňa 29.10.2021. Podľa tohto rozhodnutia odvolacieho súdu bolo preukázané, že tieto konania (sp.zn. 15C/26/2020 a sp.zn. 8C/1/2021) sú odlišné z hľadiska doposiaľ preukázaných skutkových okolností (písomná zmluva o pôžičke peňazí resp. ústna zmluva o pôžičke peňazí), na základe ktorých si odlišní žalobcovia (Ing. L. Z. resp. Ing. H. B.) uplatňujú nároky v týchto konaniach proti totožnému žalovanému. Žalobca odmieta tvrdenie, že by skutočnosťami zastavenia súdnych konaní sp. zn. 8C/1/2021 a sp. zn. 4C/14/2021, v ktorých vystupuje na strane žalovaného totožná osoba boli potvrdené skutočnosti a závery z vykonaného dokazovania v tomto konaní, toľž že by malo ísť o potvrdenie tvrdení prijatých súdom v rozhodnutí napadnutom odvolaním. Žalobca namietá, že uvedené konania boli odlišné od konania v tejto veci z hľadiska preukázaných skutkových okolností (písomná zmluva o pôžičke peňazí resp. ústna zmluva o pôžičke peňazí), na základe ktorých si odlišní žalobcovia (Ing. L. Z. resp. Ing. H. B.) uplatňujú nároky v týchto konaniach proti totožnému žalovanému. To, že odlišný žalobca na iných skutkových zisteniach uzatvoril dohody o urovaní s totožným žalovaným v odlišných súdnych konaniach nemožno považovať ako dôkaz o tvrdeniach uvádzaných žalovaným v tomto konaní.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré viedli k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

12. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného vrátenia pôžičky, ktorú mu mal poskytnúť na základe ústnej dohody v období od 16.8.2018 do 15.11.2018 prevodmi zo svojho bankového účtu fyzickej osoby na bankový účet žalovaného ako fyzickej osoby, spolu v celkovej sume 17.400,- eur. Bolo procesnou povinnosťou žalobcu uvedené žalobné tvrdenia v spore preukázať. Zaťažovalo ho dôkazné bremeno preukázať skutočnosť, že medzi ním a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a na jej základe, keďže ide o tzv. reálnu zmluvu, došlo k odovzdaniu dojednanej peňažnej sumy pôžičky.

13. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie po preskúmaní veci uvádza, že toto dôkazné bremeno žalobca v spore neuniesol. Žalobca svoje tvrdenie o uzatvorení ústnej zmluvy o pôžičke so žalovaným nijakým spôsobom nepreukázal. Žalovaný toto tvrdenie žalobcu od začiatku sporu /už v podanom odpore proti platobnému rozkazu vydanému v spore v upomínacom konaní/ popieral a žalobca žiadnym dôkazom svoje tvrdenia o uzatvorení zmluvy o pôžičke nepodporil. Sama preukázaná skutočnosť, že došlo k prevodu peňažných prostriedkov z bankového účtu žalobcu na bankový účet žalovaného takýmto dôkazom nie je, a to ani vtedy, ak si žalobca do poznámky pre príjemcu pri prevode bežných prostriedkov uviedol slovo „Pôžička“ /okrem toho, že v jednom prípade uviedol popri termíne „Pôžička“ žalobca aj slovné spojenie „prevádzkové náklady“/. Samotný prevod peňažných prostriedkov z jedného bankového účtu na druhý, hoc aj spreádzaný označením „Pôžička“, ktoré použil poskytovateľ

prostriedkov, neznamená, že medzi majiteľmi týchto bankových účtov došlo aspoň konkludentným spôsobom k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, teda, že poskytovateľ peňažných prostriedkov prejavil vôľu prenechať tieto bežné prostriedky ich prijímateľovi ako pôžičku a ich prijímateľ sa ich zaviazal po uplynutí dohodnutej doby vrátiť /§ 657 Občianskeho zákonníka/. Minimálne o takejto vôli prijímateľa peňažných prostriedkov preukázaný prevod peňažných prostriedkov sám osebe nič nevypovedá. Žalobné tvrdenia žalobcu o uzatvorení zmluvy o pôžičky so žalovaným tak neboli v spore skutočne preukázané.

14. Súd prvej inštancie sa po prijatí tohto správneho záveru ďalej aj správne zaoberal tým, či žalobe žalobcu o vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov nemožno vyhovieť z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal plnením bez právneho dôvodu. Aj pri skúmaní tejto alternatívy na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a k ich správne právnemu posúdeniu, ktoré ho viedlo k zamietnutiu žaloby žalobcu. Odvolací súd sa zhoduje so závermi súdu prvej inštancie, že výpovede žalovaného, svedka H. R., zoznam vykonaných prác i predložená emailová komunikácia svedčia o tom, že medzi žalobcom, žalovaným a ďalšími osobami vznikol vzťah, ktorý smeroval k spoločnej podnikateľskej činnosti v novozaloženej obchodnej spoločnosti, ktorá mala využívať výsledky prác žalovaného a svedka H. Slepánka na určitom softvérovom programe. V rámci tohto vzťahu museli žalovaný a menový svedok ukončiť svoje iné podnikateľské aktivity a začali vykonávať práce, ktoré mala pri podnikaní neskôr využiť novozaložená obchodná spoločnosť. Za túto činnosť mali dostávať aj dostávali finančnú odmenu, ktorá mala byť neskôr vyrovnaná medzi jej poskytovateľom /tu konkrétne žalobcom/ a novozaloženou obchodnou spoločnosťou. O vzťahu s takýmto obsahom dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie svedčí, pričom podľa odvolacieho súdu uvedené zistené skutočnosti sú dostatočné pre rozhodnutie vo veci a nie je potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie a prijať záver o konkrétnom zmluvnom type, či ďalšom konkrétnom zmluvnom obsahu dojednaní medzi osobami tohto vzťahu. Pre účely rozhodnutia o žalobe žalobcu postačuje odôvodnené zistenie, že žalovaný na ponechanie si peňažných prostriedkov, ktoré na jeho bankový účet previedol zo svojho bankového účtu žalobca, mal právny dôvod a teda žalobca nemá právo žiadať tieto peňažné prostriedky späť titulom bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu.

15. Na základe všetkých týchto skutočností dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie celkom správne žalobu žalobcu zamietol a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Keďže na prijatie uvedených záverov celkom postačovali skutkové zistenia, ktoré v spore z vykonaného dokazovania získal správne súd prvej inštancie, odvolací súd nedopíňal dokazovanie na nové skutočnosti, ktoré v odvolacom konaní tvrdil na podporu správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný /ohľadne konaní vedených na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8C/1/2021 a sp.zn. 4C/14/2021/, hoci by sa v zásade mohlo jednať o tzv. prípustné novoty v odvolacom konaní / skutočnosti nastali až po vydaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie - § 366 písm. d) CSP/.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s čl. 4 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní procesne úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).